

1
K. N. Helsingør den 17de Juni 1901.

Bestyrelse for
Musikforening "Harmonien"
Bergen.

Jeg henhold til Deres
Annonce i "Politiken" for den
14de Juni tillader jeg mig her-
ved at søge Pladsen som
Kapelmester for Musikforening
gen "Harmonien". -

Jeg skal i den Anledning til-
lade mig at fremkomme
med nogle Oplysninger om
mig selv. - Jeg er født
den 16 Febr. 1867 i Rindby

ting paa Langeland. Efter
at have frekventeret Gjöben-
harns Musikkonserverarium fra
1885-88 (min Lærer var: Vold-
Valdemar Tofte, Instruimentation
og Formlære N. W. Gadde og
Harmonilære G. P. E. Hartman),
kjøbte jeg til Berlin, hvor jeg
i 4 Aar var Elev af Profes-
sor, Dr. Joseph Joachim i
Violin (hvil Akademie für Mü-
sik). Vinteren 92-93 var jeg
i Paris dels for at studere
Violinopil og dels for at gjøre
mig nærmere bekendt med
den franske Musik i Alsin.

delighed. 1894-95 var jeg
ansat som Koncertmester
i Berliner-Koncerthaus. Som-
mere 97 dirigerer jeg under
Lümbjergs Sygdom Orkestret
i Tivolis Koncertsal i Gjö-
benkavn. Endelig har jeg i
Sommere 98-99 og 1900 dirige-
ret Orkestret for "Marim-
lyst-Søsturanstalt", hvor
jeg ligeledes i har været
geret. —

Læverigt tillader jeg mig at
vedlægge anbefalinger fra
Hans. Hyl. Kapelmester Johan
Lundau og Charles Hjerrulf

(Müsikantmælder ved "Politiken")
samt Uddrag af Bladenes
Omtale af min Virksomhed
som Kapelmester. —
Ervødsende Deres ernde
Søn
Ivan Ryner
med Højskole
Fr. Schneider-Davens

Marienlyst
Helsingør

Fr. Schnedler-Petersen.

Uddrag af Recensioner.

Formen af en ovation antog den hyllning och tacksägelse, som i går afton af en mycket talrik publik egnades kapellmästaren hr *Schnedler-Petersen*, då han med programets slutnummer för aftonen: Maria Costas marsch »A Frangesa!« afslutade de konserter, han med sitt kapell under en tid af fem månader hvarje dag skickligt och med välförtjent bifall gifvit i Standards konsertlokal. Applåder och bravorop genljödo i salen, flera store, synnerligen vackra blombuketter, en sammensatt af röda och hvita rosor med breda sidenband i de danska färgerna, öfverlemnades till honom. Slutligen måste kapellet gifva nämnda marsch da capo, och då, sedan denna förklingat, applåderna och ropen på hr Petersen icke ville tystna, uppträdde han än en gång på estraden, denna gång ensam, och föredrog »Sæterjentens søndag«, hvilket nummer likaledes helsades med dånande applåder. Hr P. hade för öfrigt å sin sida visat publiken en uppmärksamhet, i det han låtit trycka och till en hvar af de närvarande utdela ofvannämnda, för piano satta marsch, hvilken tyckes hafva i hög grad fallit allmänheten på läppen.

»Norrköping Tidningen«, 1/2 1900.

Schnedler-Petersenska kapellet, som sedan i onsdags konserterat å Motala stadshus, har dokumenterat sig såsom ett synnerligen framstående solistkapell, som förstår och förmår att prestera en fullödig musik. Särskildt gäller detta direktör Schnedler-Petersen, hvilken visat sig vara en violinist af rang och hvilken i sitt spel ådagalägger en lika intim musikalisk förståelse och temperament som stor teknisk skicklighet.

»Motala Tidning«, 24/2 1900.

Konsert. Med stora förväntningar gick man i går afton till att möta det mycket omtyckta Schnedler-Petersenska solistkapellet, hwilket nu senast från Östgötastäderna medför guld och lagrar, ock dessa förväntningar bragtes ingalunda på skam. Sällan bjudes man i landsorten på bättre musik, häri inbegripet såväl ett fint program som utmärkt spel. Det wäl walda programmet i går afton fick ett genomgående godt och nobelt utförande, särskildt kännetecknades detta genom frånvaron af en annars hos mindre kapell tämligen wanlig åstundan, nämligen den att »breda på» mera, än hwad resurserna egentligen tåla wid eller kompositören afsett. Då sådant sker, blir det också oftast till förfång för konsten. Gårdagens konsert blev därför en sann konstnjutning; spelet präglades af riktig musikalisk uppfattning och sann förståelse af de wackra numren å programmet. Särskildt war utförandet af utdrag ur op. »Waldemarsskatten» fängslande wackert, instrumentationen synnerligen wäl genomförd och här och där förekommande klangeffekter (wi konstatera med nöje, att sådana kunna åstadkommas äfwen i ett mindre kapell) måttfullt afwägda och angenämt öfwer-raskande. Kung Waldemars serenad för Awa, Ung-Hanses sköna dotter, spelades *con sordini* utomordentligt fint och deliciöst, och om Waldemar själf en gang i tiden med så *bedårande* toner snärjde sitt offer, så undrar man ingalunde på den stackars Awas förtrollning genom ett så härligt strängaspel. — — —

Wi tacka hjärtligt direktör Schnedler-Petersen, som welat glädja osz med så mycken ädel och wäcklig konst; den kontanta behållningen kan ju för honom och hans ärade konstnärer icke blifwa af någon betydighet i ett litet samhälle som vårt, men låtom osz åtminstone wisa den erkänsla, wi äro det aktade kapellet skyldige, genom att i afton ånyo samlas *mangrant* för att än en gang lyszna och beundra.

»Nässjö Tidning», 9/3 1900.

Konsert. Det med rätta mycket berömda Schnedler-Petersenska kapellet konsertade i går afton å Stadshussalongen härstädes inför en rätt talrik publik af såväl herrar som damer. Att detta kapell tillhör de mest framstående, framgick tydeligt af det alltigenom förträffliga utförandet af det wäl walda programmet, hwars nummer till största delen woro för publiken bekanta, men därför ej mindre gärna hörda. Hr Schnedler-Petersen wisade sig äga en mindre wanlig teknisk färdighet i sitt solo för violin, Scènes de la Czardas, hwilker mottogs med så lifligt bifall, at hr Schnedler-Petersen hade artigheten att som extranummer spela ett stycke af Godard.

»Eksjö Tidning», 9/3 1900.

Marienlyst Koncertsal. Det vil være en vanskelig Sag, for ikke at sige umuligt, for Tiden i nogen dansk Koncertsal at samle en smukkere Stab end den, der i Aftes for en aldeles fyldt Koncertsal spillede Beethovens berømte Septet. Saa stilfuld og homogen var den Præstation, som Hr. Schnedler-Petersen som Primarius og d'Hr. kgl. Kapelmusikere A. Bloch, Ejler Jensen, A. Sørensen, Knud Lassen, Robertson og Bassisten Jørgensen udførte, at ethvert musikalsk Menneske maatte fryde sig. Den yndefulde og storstilede Komposition, hvor Mesteren ligefrem har kælet for hvert Instrument, gik lige til Hjærtet, og under stærk Applaus fremkaldtes tilsidst de Spillende.

En svensk Koncertgæst, der har studeret ved Musikakademiet i Paris, erklærede overfor os, at han i Paris har hørt Beethovens Septet udført af fremragende Kunstnere, men ikke paa nær i en saa elegant, fuldendt Støbning som i Aftes paa Marienlyst. En saadan Udtalelse kan Etablissementet, Hr. Schnedler-Petersen og hans dygtige Musikere være stolte af.

•Helsingørs Avis, 13/7 1900.

2den Symphonie-Koncert paa Marienlyst. Det er en Fornøjelse at se, hvorledes Koncertsal og Veranda fyldes af et stort Publikum hver Symphonieaften. Orkesteret i Aar er saa udmærket som noget herhjemme, Hr. *Schnedler-Petersen* præsterer et Utal af nye Ting; alle Musikvenner bør saa vidt muligt møde til Koncerterne.

Hvad Schuberts H-moll Symphonie, der opførtes i Aftes, angaar, da kan det ikke nægtes, at man, for hver Gang man hører den, kommer til at holde mere og mere af de musikalske Skønheder, den indeholder. Allerede de dybe Strængeinstrumenters Indledning fremkalder den højtidelige Stemning, som fortsættes ved Træblæsernes Hovedmotiv og Sidemotivet hos Celloerne og Violinerne. Andanten er som en eneste stor Skønhedsnydelse, og naar denne er færdig, har man kun det at indvende mod Symphonien, at Schubert ikke fik den færdig. Orkestrets Udførelse var fin og nobel.

I sidste Afdeling hørtes bl. a. den pittoreske Danse macabre og som Nyhed en stor Fantasi af Leoncavallo, »Bajadserne«, brilliant og blodrig Musik af »Italiens Wagner«. Alt gik, som vi ere vant til, flot og omhyggeligt. Publikum gav da ogsaa sin Tilfredshed til Kende ved livligt Applaus.

... Overhovedet kan man kun, hver Gang man faar Lejlighed til at høre Orkestrets enkelte Medlemmer, glæde sig over, at Hr. Schnedler-Petersen har formaet at samle en saa fortræffelig Stab af Kunstnere i sit Orkester. Vi notere dette saa meget hellere, som det er bleven Coutume ved de danske Badesteder at indskrænke de musikalske Nydelser til det mindst

mulige, ja ligefrem at vandalisere Musikken; en prisværdig Undtagelse findes kun i Marienlyst Badeetablissement, hvis Direktion er gaaet den modsatte og rigtige Vej og intet har sparet i den Retning . . . . .

»Helsingørs Avis«, 20/7 1900.

Marienlyst Koncertsal. I Aftes opførtes Beethovens Symphonie Nr. 8, en af Komponistens betydeligste Arbejder. Første Sats er saa klar og gennemsigtig, saa det er en Fornøjelse at høre den; derefter følger en henrivende Allegretto scherzando, saa en ægte gammel graciøs Menuet, hvor Hornene og Clarinetten i Trioen, akkompagneret af Celloernes Triolfigur, gjør en brillant Virkning, og endelig Finalen, sprudlende af Glæde og Liv. Som Helhed er Symphonien saa frisk og fornøjelig, komponeret som den er i en af Beethovens lyseste Perioder, at man havde den største Lyst at høre den igen. Udførelsen var overordentlig vellykket og gjorde Dirigenten og Orkestret den største Ære.

I 2den Afdeling hørtes Wagners pompøse »Tannhäuser«-Overture, der som altid henrev Publikum til begejstret Bifald, og den morsomme Komposition »Sækkepiben«. Endvidere den nydelige Andante cantabile af Tschaikowski, som illustrerer en russisk kirkelig Procession af Munke, Nonner og Børn i inderlig Bøn; til Slut Bøhmeren Smetanas Fantasie af »Den solgte Brud«. Det er ægte slavisk Musik, og den varme, nationale Begejstring strømmer ud af hvert Motiv.

Det var i det hele en fortræffelig Aften, som Hr. Schnedler-Petersen bød paa, og den fyldte Sal takkede da ogsaa med voldsomt Bifald.

»Helsingørs Avis«, 3/8 1900.

Pressens uttalande

om

Schnedler-Petersen.

Politiken 27 Juni 1897.

Teater og Tribune. Hr. Fr. Schnedler-Petersen, der allerede i nogen Tid har dirigeret Orkestret i Tivolis Koncertsal under Hr. Lumbyes Sugdom, havde i Aftes sin første Symfoni-Aften og kom overraskende heldig fra den. Der er ikke Tvivl om, at Hr. Schnedler-Petersen, der er en fortræffelig Violinist, tillige sidder inde med Ævner som Dirigent. Han har Temperament og forstaar at meddele af dette til Musikerne. Hans Indstudering og Ledelse af Beethovens syvende Symfoni i Aftes viste dette tilfulde. Der var paa samme Tid Ro og Liv over hans Taktslag, og Tempoer og Nuancer var upaaklagelige. Vi er her hjemme saa uvante med att se yngre Kræfter komme till Orde i vor Musikverden, ganske særligt paa Dirigentpladserne, at der er al Anledning til at have Opmærksomheden henledt paa dette Dirigent-Æmne. Det fuldtallige Publikum i Aftes gav ved stærkt Bifald sin Passkønnelse af den unge Orkesterchefs Symfoni-Debut till Kende.

Ch. K.

Dannebrog 1 Aug. 97.

Tivoli. Ved Symfonikoncerten i Aftes udførtes under Hr. Schnedler-Petersens Ledelse Joh. Svendsens Symfoni i B-Dur. Den mesterlige Musik fik en Gjengivelse, der baade gjorde Orkestret og Dirigenten Ære paa alle Punkter.

I sidste Afdeling spillede bl. a. Massenets Fædra-Ouverture; en Mendelssohnsk Coanzonette, hvis Overførelse fra Strygekvarteret til Strygeorkester ikke forekom os absolut flatterende, samt Lacomés Suite »Mascarade», der tidligere under Louis Gannes Direktion urigtig bar denne Komponists Navn, men for Resten i Aftes spillede med samme Verve som under Gannes Ledelse. Den unge Dirigent fandt stor Sympathi hos Publikum og var Gjenstand for varm Applavs hele Aftenen igjennem.

N. L.

Tidens Krav 1 Augusti 1897.

Tivoli-Koncerten i Aftes. Af det velvalgte Program for Koncerten i Aftes i Tivolis Koncertsal maa vi fornemmelig fremhæve Joh. Svendsens geniale 2den Symfoni i B-Dur. Udførelsen var fortræffelig, hvortil vel den Omstændighed, at den berømte Komponist havde indfundet sig ved Generalprøven og med stor Elskværdighed i Detaljerne eftergaaet Hr. Schnedler-Petersens i Forvejen foretagne omhyggelige Indstudering, har bidraget en Del. Der var stormende Bifald efter hver af Symfoniens fire Afdelinger.

Derefter spillede bl. a. Massenets gribende Ouverture »Phèdre» og Mendelssohns yndefulde Kanzone af Strygekvarteret op. 12. Alt i en Udførelse, som gjorde den unge Dirigent Ære.

Tivolis Koncertsal. Et talrigt Publikum glædede sig i Aftes ved at høre Johan Svendsens Symfoni N:r 2 (i B-Dur). Naturligvis gjorde den meget stor Lykke, men den er jo ogsaa et af de friskeste Værker i den nyere Symfoni-Literatur, — paa een Gang stolt og yndefuld, vittig og stemningsrig; og dertil saa brillant gjort!

Udførelsen var i det Hele taget forbavsende heldig. Det var tydelig nok, at baade Orkestret og Hr. Schnedler-Petersen anstrengte sig af al Evne for at faa den til at gaa rigtig kjønt og fint. Kun enkelte Steder i det polyfone Spindelvæv eller i de rappe Passager kneb det, og Fagotten undgik da heller ikke at falde i Grøften. Men som Helhed var det mere, end man strengt taget kunde vente af et Orkester som Tivolis og en homo novus, som dets midlertidige Dirigent dog faktisk er.

Politiken 31 Octbr 98.

En vellykket Debut. Hr. Schnedler-Petersen startede altsaa i Aftes sit ny Foretagende, Vinter-Koncerterne, ude i Koncertpalæets store Sal, og Begyndelsen kunde ikke godt være bedre.

Endnu før Klokkeren var otte, stod man i Skarevis udenfor for at komme ind, og i et Nu fyldtes det rummelige Lokale. Hele Aftenen igennem var baade Gulv og Loger fyldte til Trods for, at man — som Meningen er — stadig kom og gik.

Det var et helt mærkeligt Syn at se den ellers saa højtidelige Musiksal forvandlet til et folkeligt Lokale med mange Smaaborde. De hvide Duge lysnede muntert op, og Tobaksrøgen laa i Strimer over det Hele. Men der var hyggeligt, og Tilhørerne befandt sig overmaade vel ved at kunne spise, drikke og ryge til Musikken. Man befandt sig hjemme som i Tivolis Koncertsal og havde endda det plus at kunne dampe paa sin Cigar, hvad det, som bekendt, er forbudt i Tivoli.

Hr. Schnedler-Petersen modtoges med Entusiasme, og Orkestret klarede sig meget flinkt under hans Taktstok. Der var Smæld og Appel i Præstationerne, Programmet var velvalgt og den rette Vekselvirkning til Stede imellem Musikpræstationerne og Publikum.

Efter alle Solemærker at dømme vil dette Foretagende lykkes brillant. Endelig har Kjøbenhavn faaet sig, hvad det altfor, altfor længe har savnet: et Sted, hvor man kan nyde sin Aftensmad til god Orkestermusik.

Ch. K.

Folkets Avis 31 oktober 1898.

Vinterkoncerterne. Koncertpalæets store Sal fremtraadte i Gaar Aftes i en hel ny Skikkelse.

Hver anden Stole-Række var fjærnet og i Stedet for var fikse smaa Borde opstillede. Den tidligere Koncert-Stivhed var borte, og Salen omdannet til en Vinterhave med stort Orkester og Servering.

Salen var Aftenen igennem ganske overfyldt. Den udmærkede Idé havde slaaet an, og forhaabenlig vil dette praktiske Arrangement finde fornøden Støtte hos det Publikum, der ønsker at kunne spise og ryge, alt imedens et Par Timer gaar med at høre god Musik.

Og Musikken var udmærket.

For Hr. Kapelmester Schnedler-Petersen blev Aftenen en stor Sukces. Ved sin Indtræden hilstes han med kraftigt Bifald og Orkestertouche.

Et helt nyt Orkester har den energiske unge Kapelmester maattet stille paa Benene, og hvad dette ny Orkester præsterer, var et Vidnesbyrd om Hr. Schnedler-Petersens betydelige Evner som Dirigent.

Programmet var overordenlig heldig sammensat. Helt igennem underholdende og vekslende med større Numre som Gades »Ossian-Ouverture», og Ouverturen til »Wilhelm Tell» — begge fortræffelig spillede — og lettere Sager som forskellige Valse.

I Saint-Saëns Forspil til »Syndfloden» udførtes Violin-Soloen af Hr. Koncertmester Hansen-Høed saa udmærket, at han paa kraftigt Forlangende maatte spille den de capo.

Fremkaldelserne af Hr. Schnedler-Petersen var utallige; den Hyldest, han var Genstand for, tør være en god Borgen for, at det Foretagende, han har stillet paa Benene, vil kunne lade sig gennemføre paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade.

M. L.

Generalkorrespondence.

Vinterkoncerter. Vor særlige Hovedstads-Korrespondent skriver:

De nylig paabegyndte Vinterkoncerter i Koncertpalæet betegne et nyt, betydningsfuldt Stadium i kjøbenhavnsk — eller snarere dansk Musikliv.

Det Mærkelige er nemlig ikke saa meget det, at en ung energisk Dirigent paa egen Regning og Risiko starter saa stort et Foretagende —, skjøndt dette jo ellers er forunderligt nok og i alt Fald fortjener Opmærksomhed —, men det mærkelige er den Form, hvorunder disse Koncerter fremtræder.

Kjøbenhavnerne holder sikkert grumme meget af Musik, men de Færreste har dog hørt saa meget deraf, at de kan holde ud i Timevis at være til Koncert, uden at faa hverken Vaadt eller Tørt. Det egentlige saakaldte Musikpublikum er i Virkeligheden meget mindre end man tror. Det kunde derfor baade idealt og praktisk set siges at være heldigt, om vi om Vinteren havde Suite og Koncerter i Stil med dem, Tivoli byder paa om Sommeren, d. v. s. Koncerter, hvor ogsaa lettere Musik er repræsenteret og ved hvilke man tillige kan nyde sin Aftensmad og sin Cigar. Musikken selv vilde ikke profaneres det Ringeste derved, — den vilde tvertimod faa langt kraftigere Tag i den store Mængde.

Det er saadanne Koncerter, som den bekjendte Violinist Hr. Schnedler-Petersen har arrangeret i Koncertpalæet her i Hovedstaden, og han sidder sikkert inde med alle Betingelser for at kunne løse

denne ikke uvigtige Opgave; med Begeistring og god Fortrøstning har han givet sig i Lag dermed, og hans Planer for Ledelsen ere solide nok. Som han selv udtrykte sig i en Samtale med Deres Korrespondent: I Begyndelsen tager jeg ikke svær Musik. Maaske noget af det kan komme senere. Jeg spiller endel af de store bekendte Overturer, Haydns Symfonier, desuden Gluck, Mozart etc. Lødigere Musik kan man dog neppe faa, og den er jo heller ikke svær at gribe. Endelig vil jeg holde mig noget til de nyeste franske og tyske Marsch- og Balskomponister, hos hvem man ofte træffer de mest henrivende Ideer og Themaer, og De skal se, det gaar nok.

Ja, vel gaar det! Koncerterne har været ubetinget Succes; skjøndt Orkestret er saa godt som nydannet, Prøverne kun har været faa og Orkestret tæller endel Dilettanter, gaar alt med ønskelig Præcision. Koncertpalæets store Sal, der, naar Bordene er sat frem, rummer omtrent 1200 Mennesker, har næsten hver Gang kunnet melde »udsolgt» og Bifaldet har været stærkt og enstemmigt. Man maa nu haabe, at den ventede Tilladelse til vokal Solist-assistance snart maa blive givet, thi i saa Fald er Successen i alle Henseender fastslaaet.

Fistons.

Generalkorrespondence, Lolland-Falsters Folketidende.

København den 31 Oktober 98.

Vinter-Koncerter i København. Hovedstaden har fra i Aften faaet et nyt Forlystelsessted, som har mange Betingelser for at blive populært, og som ogsaa fortjener at blive det.

Som det vil erindres, blev der i Fjor gjort Forsøg paa at omdanne Nationals Varieté til Koncertsal med Optræden af Solister og vokale Kunstnere. Uagtet et første Klasses Orkester blev engageret, maatte Forsøget opgives efter at have kostet Direktør Rasmussen over 40,000 Kr. Det strandede rimeligvis paa, at Fru Charlotte Wiehe ikke kunde taale Tobaksrøg.

Nu har den dygtige Dirigent Schnedler-Petersen gjort et nyt Forsøg, der synes at skulle have bedre Held med sig. Han har lejet Koncertpalæets store Sal, og her giver han — foreløbig to Gange om Ugen — Koncerter med et udmærket Orkester paa 35 Mand. Den første Concert afholdtes i Aftes, og faa Minutter efter dens Begyndelse var den mægtige Sal, den største i København, fyldt.

Ved Smaaborde, som var dækkede med snehvide Duge, nød Tilhørerne deres Aftensmad til den brilante Musik og synes udmærket fornøjede med hele Arrangementet. Det eneste, der manglede, var — Plat-demenager! Værten havde nemlig ikke gjort Regning paa saa overvældende Tilstrømning. Og hvilken Rolle, Tilladelsen til Tobaksrøgning spillede, fik man snart Syn for Sagen for; Herrerne dampede løs paa en ligefrem demonstrativ Maade.

Orkestret holder sig overvejende til den lettere Musik, Opera-Overturer, Danse- og meget iørefal-

dende Salonmusik, og Udførelsen var gennemgaaende mønsterværdig. Repertoirevalget faldt saa fuldstændig i det tilstedeværende Publikums Smag, at mindst Halvdelen af Numrene maatte spilles da capo.

Hvis Besøget fremdeles bliver lige saa stort, agter Hr. Schnedler-Petersen yderligere at forøge sit Orkester, og Hovedstaden vil da have faaet et virkeligt populært Musik-Etablissement, hvor Folk, som ynder at nyde deres Aftensmad paa offentlige Steder, kan finde en fortræffelig Erstatning for Variété-Livet.

Helsingör Avis 11/8 99.

Marienlyst Koncertsal. I Aftes gav Hr. Schnedler-Petersen sin 3:dje Symphonie-Koncert. Det var Beethovens Nr. 7 i A-dur, der opførtes. Denne Symphonie er vel nok en af Mesterens bedste, skreven i den lyseste og gladeste Stemning. Allerede første Allegro sætter Tilhørerne i det bedste Humør med sit kønne Motiv. 2den Sats, Allegretto, begynder lidt alvorligt i Moll, men virker betagende ved den store Stigning til Dur med det nydelige Thema for Clarinetten, og slutter saa atter i den bløde Moll-Stemning. Derefter kommer en ægte Beethovensk Scherzo, fuld af geniale Indfald, der ligefrem elektriserer med deres Livlighed, og endelig slutter den med en sprudlende Finale.

Hele Symphonien er som en Hymne til Livsglæden.

Baade Orkesterchefen og Orkestret løste den vanskelige Opgave med Glans, og intensivt Bifald lød da ogsaa efter hver Sats.

Efter Symphonien opførtes Gades klangskønne Ossian-Overture, Saint-Saëns' pittoreske »Dødningsdans» og Joh. Svendsens livfulde norske Rhapsodie — i det Hele taget et flot Program.

Besøget var det største, der endnu har været paa de musikalsk fine Torsdagsaftener; hver en Plads i Koncertsalen og paa Verandaen var optagen af et intelligent Publikum — det musikalske Helsingborg var stærkt repræsenteret — et Bevis paa, hvor høj Grad disse Koncerter ere slaaede an.

Politikken 2/11 96.

Palæ-Koncerten i Gaar havde Gulvet godt besat, men Logerne tomme. Programmet fra i Onsdags repeteredes med samme gode Resultat, kun havde Fru Howitz vist saa megen Selvkritik, at hun frivillig trak sig tilbage med Wagners fem Sange og overlod Pladsen til Hr. Schnedler-Petersen. Den begavede unge Violonist, der var ganske særlig disponeret i Gaar, spillede Joh. Svendsens Romance og Hejre Kathi af Hubay saa ypperligt, at Salen bragede af Bifald, og han ikke fik Fred, før Publikum var tilfredsstillet med et Perpetuum mobile som Ekstranummer.

Berlingske Tidende 2/11 96.

Rich. Wagners »Fünf Gedichte» vare ombyttede med Soloforedrag af den yndede Violinist, Orkestrets Concertmester, Hr. Schnedler-Petersen, som

med meget vellykket Claveerledsagelse af sin Hustru foredrog Joh. Svendsens skønne Violinromance, en brilliant Rhapsodi eller Phantasi af den ungarske Violinvirtuos, Dirigent og Componist Jenő Hubay, der forsyner Violinisterne med ungarske Rhapsodier ligesom Liszt i sin Tid har forsynet Pianisterne. Hr. Schnedler-Petersen, som spillede baade smukt, færdigt og med livfuldt Foredrag, gjorde overordentlig Lykke, fremkaldtes mange gange og gav omsider Perpetuum mobile af Novacek, en ypperlig Præstation, i Tilgift.

S.

Politiken 18/2 97.

Med Max Bruchs Violinkonzert opnaaede Hr. Schnedler-Petersen en smuk Sukces. Der var Bredde i hans Spil og han forlænte Kompositionen med en Del Personlighed, som den egentlig ikke af sig selv besidder. Det var fint og godt Violinspil og Glæden over det hos Tilhørerne stor.

Köbenhavn 18/2 97.

Overordenlig fornøjelig at høre paa var derimod Hr. Schnedler-Petersen. Han spillede Max Bruchs Violin-Konzert i G-moll med en baade stor og smuk

Tone og overlegen Sikkerhed og særlig, hvad den henrivende »Adagio» angaar, med en ualmindelig Varme og Inderlighed.

Vicar.

Aftenbladet 18/2 97.

Hr. Schnedler-Petersen var Aftenens Helt, men han spillede ogsaa Bruchs Violinkonzert med en Dygtighed, en Inderlighed og Varme, som indbragte ham et begejstret og velfortjent Bifald.

Tiden 18/2 97.

Hr. Schnedler-Petersen foredrog Bruchs Violin-Konzert i G-moll med henrivende Tone og overlegen Dygtighed. Han gjorde megen Lykke og fik adskillige Fremkaldelser.

Vicar.

Dannebrog 2/11 96.

Palækonzerten i Gaar havde ikke samlet saa talrigt Publikum som venteligt. I Stedet for Fru Horwitz, der havde ønsket sig fritaget for at synge Wagners Digte, optraadte Hr. Koncertmester Schnedler-Petersen. Den populære Violinist foredrog med sædvanlig Bravour Svendsens Romance og Jenő Hubay: Heire Kati og høstede med disse to lidt for velkendte Numre saa stærkt Bifald, at han som Extra-nummer maatte give Novaceks Perpetuum-mobile.

Copi

Hr. Fr. Schmedler Petersen
har, efter mit Skøn, i Sommer
i Tivolis Koncertsal aflagt
sydeligt Vidnesbyrd om, at
han sidder inde med ikke
almindelige Evner som Or-
kester-Dirigent, hvad der saa
megt man maatte forbaise,
som man her stod overfor
en ret pludselig Debut.

Hans Indstuderinger har va-
ret meget omhyggelige, Udførel-
serne afriindede, og man har
haft en sikken Formumelse
af, at han - trods sin relative
Ungdom - har haft en sjælden

Evne til paa samme Tid at
gjøre sig afholdt og respektet
af Orkestrets Medlemmer, —
en Omstændighed, der, praktisk
set, er af meget væsentlig Be-
tydning. Hvad den nævnte
"Ungdom" forøvrigt angaar,
er jeg af den bestemte Mening,
at denne — naar det foran nævnte
te samtidig tages i Betragtning
— ubetinget maa anses for
en direkte Fordel. Vi trænger
her tydeligvis ikke mindst
til, at Dygtigheden faar Virke-
fulden (ogsaa musikalisk) over-
ladt paa et saa tidligt Tids-

punktet, at du kan drages fuld
Nytte af det Initiativ og den
Arbeidskraft og = Lyst, der natu-
rødvendigt særlig hører "Ung-
dommen" til.

Kommer dertil, at Hr. Schmidt-
ler = Petersen gjermsen en sær-
sækket er mig bejendt som
en meget alsidig musicalsk
Dygtighed med et ganske
i almindeligt Temperament, kan
jeg ikke andet end anse ham for sær-
lig godt iadruset til et Hver som
Orkesterdirigent.

Indvielsesbyg d. 15 Oktober 1897

Charles Kjærulf.

verke

For Afskriftens Rigtighed
attesteres.

Helsingør den 4de Juni 1901.

G. W. Boel
Direktør af Ulyng
af Helsingør Avis

E. J. Jørgensen
Redaktør af
Helsingør Avis.

Copi

Hr. Schneider-Petersen har
anmodet mig om en Udtalelse
om hans musikalske Evner. Dine
hans Anmodning efterkommer
jeg gjerne, da jeg tem har
godt at sige.

Hr. Schneider-Petersen er ikke
alene en fortrinlig Violinspiller,
— baade som Solist og Orkester-
mand, — men han er tillige
i Besiddelse af en vidergaaende
musikalsk Dannelse. Disse
fortreffelige Egenskaber gjør
ham særlig skikket til at
være Dirigent, noget jeg gjen-
tagende Gang har haft An- =

ledning til at overbevise mig
om.

J. Svendsen.

København
17/10 - 97.

For Afskriftens Rigtighed
attesteres.

Helsingør Juni 1901.

J. W. Ullrich
Direktør og Medlem
af "Helsingør Avis".

C. Tuckers
Redaktionssekretær -
Helsingør Avis.

Recommanderet

1. Schmebber Petersen
Bestyrelsen for

Musikforening & Harmonien

Bergen

Norge
frc.

GEORGE
1861

BUREAU REPAIR
DE CHRISTIANIA
1861

GEORGE
1861